

VI. Mis sellega tulleb tehha, kes ho-
pi vähhå sanud, nenda et temma
näitab surnuud ollerwad.

1) Alja kāridega temma juurse - kariwad peast
mahha ja panne rāttikud, mis kūlma wee sis-
se kastetud, temma ümber pea, ja te sedda ni-
kaua, kuñni wälster ehk tokter — jouab tulla.

2) Lasse temmale adrit — panne merrefa-
nid temma tinningi kohta ehk koriwade tah-
ha — ehk lasse temmale kuflas kuppe.

3) Panne temma jallad leige wee sisse.

4) Alja temmale kliisteriga ädikast ja wet-
tagant sisse ja kañna hoolt et wälster rut-
tuse tulleb abbi saatma.

VII. Kuidalast, mis ilmale tulles nago
surnuud on, peab ellusse aitma.

Wata sün hästi ette ja añna keik moist-
liko emma holeks.

1) Qui lapse silmanággo sinniae on; fui

temma silmad peast wäljas seiswad; fui
temmal suunised mārgid ihho külges on — siis
leika kermeste temma nabba — nöört läbbi
et nattuve werd saaks joosta. Ge - u sedda
nabba — nöört siis jálle kinni ja panne last
leige wee sisse.

2) Qui jálle lapse silma — nággo ja keik
temma ihho kahvatand; fui temma liikmed
nörgad ja temma moffad sinnised on, siis
árra lassse mitte werd joostta, muudo tap-
pad sinna tedda árra, fui temma fa ello
weel sees on, waid kañna enneminne hoolt,
et lapse su keigest röggast targaste ja moist-
likust saab puhhastatud ja panne siis last
köhholi, peaga allaspiddi, maggama, et
keik illa ja röggä parreminne temma su seest
woib wälja joosta. Saab se tehtud, siis
panne monned sola - terrad lapse kele peale
ja pea tougatud kūüsslauko ehk märeigast
temma ninna al. Sa woib fa kūlma wet
temma peale purtsutada — ehk kūlma wet üs-